

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet uiterlijk op 10 april 2016 alle nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te hebben vastgesteld om te voldoen aan richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt ⁽¹⁾, of in elk geval door de Commissie niet in kennis te hebben gesteld van dergelijke bepalingen, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op deze lidstaat rusten krachtens artikel 43 van die richtlijn;
- het Koninkrijk Spanje overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU een dwangsom van 123 928,64 EUR per dag opleggen met ingang van de datum van uitspraak van het arrest waarbij wordt vastgesteld dat de verplichting tot vaststelling van de nodige bepalingen om te voldoen aan richtlijn 2014/26, of in elk geval tot mededeling daarvan aan de Commissie, niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 43, lid 1, van richtlijn 2014/26 moesten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vaststellen en bekendmaken om uiterlijk op 10 april 2016 aan deze richtlijn te voldoen, en moesten zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen.

Aangezien het Koninkrijk Spanje richtlijn 2014/26 niet volledig heeft omgezet en de bedoelde omzettingsmaatregelen niet ter kennis heeft gebracht van de Commissie, heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld bij het Hof.

De Commissie stelt voor om het Koninkrijk Spanje te veroordelen tot betaling van een dwangsom van 123 928,64 EUR per dag met ingang van de datum van uitspraak van het arrest. Deze dwangsom is berekend op basis van de ernst en duur van de inbreuk, alsmede op basis van de afschrikkende werking die de dwangsom heeft in verhouding tot de financiële draagkracht van die lidstaat.

⁽¹⁾ PB 2014, L 84, blz. 72.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší soud České republiky (Tsjechië) op 23 maart 2018 — Jana Petruchová / FIBO Group Holdings Limited

(Zaak C-208/18)

(2018/C 200/29)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší soud České republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jana Petruchová

Verwerende partij: FIBO Group Holdings Limited

Prejudiciële vraag

Moet artikel 17, lid 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aldus worden uitgelegd dat een persoon, zoals verzoekster in het hoofdgeding, die handelt op FOREX, de internationale valutawisselmarkt, vanwege het actief plaatsen van zijn eigen orders, zij het via een derde die zich beroepsmatig met die handel bezighoudt, op grond van die bepaling als consument moet worden beschouwd?

⁽¹⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

Beroep ingesteld op 11 april 2018 — Europese Commissie/Republiek Kroatië

(Zaak C-250/18)

(2018/C 200/30)

Procestaal: Kroatisch

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Mataija en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Kroatië

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Kroatië de krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/98 ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door niet aan te geven dat het op de stortplaats te Biljane Donje gedeponeerde steengruis afval, en geen bijproduct, is en dus als afval moet worden behandeld;
- vaststellen dat de Republiek Kroatië de krachtens artikel 13 van richtlijn 2008/98 op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door niet alle maatregelen te treffen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de in Biljane Donje gestorte afvalstoffen zodanig worden beheerd dat de menselijke gezondheid en het milieu niet in gevaar worden gebracht;
- vaststellen dat de Republiek Kroatië de krachtens artikel 15, lid 1, van richtlijn 2008/98 op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door niet de maatregelen te nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de houder van de op de stortplaats te Biljane Donje gestorte afvalstoffen zelf de afvalverwerking verricht, die verwerking laat verrichten door een handelaar, een inrichting of een onderneming die afvalverwerkingshandelingen verricht, of daartoe regelingen laat treffen door een publieke of private inzamelaar van afvalstoffen;
- de Republiek Kroatië verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Wat de schending van artikel 5, lid 1, van de richtlijn betreft:

Artikel 5, lid 1, van de richtlijn stelt cumulatieve voorwaarden vast waaraan een stof die of een voorwerp dat het resultaat is van een productieproces dat niet in de eerste plaats bedoeld is voor de productie van die stof of dat voorwerp, moet voldoen om als een bijproduct en niet als een afvalstof te worden beschouwd. De Republiek Kroatië heeft artikel 5, lid 1, onjuist toegepast op het in Biljane Donje gestorte afval door niet vast te stellen dat het om afval in plaats van om bijproducten ging, hoewel niet zeker was dat dit afval zou worden gebruikt in de zin van artikel 5, lid 1, onder a), van de richtlijn.